

СА вѣрамы, придай ми ги, и щѣ познайшь
чи азъ не лъжа: овчѣрь-атъ го повѣрова и
мѡ ги дади, но подиръ малко валк-атъ,
като изѣде вѣчегата, вѣрна са та разпрѣсна
сично-го стадо на овчѣрь-атъ.

17. Кога си помагатъ челоуѣцы-тѣ
избѣватъ са.

Дойдоха при една рѣка двама челоуѣцы,
един-атъ слѣпъ, а другі-атъ хромъ, и
ищаха да ѡприминатъ, но не можаха,
защо един-атъ не видѣше, а другі-атъ не
имаше крака. Тогѣзи мѡдрѡ са согласиша
хромы-атъ да вогѣдни слѣпаго, ачи да мѡ
казва гѣб да стапа, и тѣи невѣднѡ при-
минаха.

18. Всѣко общество са оупаза кога согласишѡ
са трѣдатъ сички-тѣ членове.

Скараха са веднаждѣ рауѣ-тѣ, крака-та
и сички-тѣ другі челоуѣчески стѣкы съ
чрѣкото (шкѣмвѣга), чи тѣи са трѣдатъ да
го хранатъ, а то стѣди да идѣ на готовѡ,
то имъ са присмѣ за везѡмѣ-то и имъ
рече: чи като зѣмни храна-та не ѡ держи,
ами